

den anden Side vil opstille just det Princip, som den ærede Ordfører selv opstillede, nemlig at man saa vidt muligt maatte sætte sig ind i den Tankegang, som Fundator havde haft og deraf saa udlede, hvad der efter de nuværende Forordninger kunde ydes af de Midler, som der er Tale om, saa tror jeg, at man maa komme til det Resultat, at det ikke kan være rigtigt at yde Noget af Kommunitetets Midler til Formaal, som ligge udenfor Universitetet. Det er denne Grændse, som hidtil har været opretholdt, og som man ialtsald ikke kan fortaenke en Minister i, at han ikke ved en tilfældig Finanslovsotering kan gaa bort fra. Jeg vil ikke her udtale, at jeg under ingen Omstændigheder, under ingen Forhold vilde kunne komme til at gaa den Bei, som Udvalgets Flertal har foreslaaet, men jeg kan ikke gjøre det nu, og jeg kan først og fremmest ikke gjøre Det under de nuværende Omstændigheder. Det har været et af Stridspunkterne mellem dette Thing og Administrationen, og jeg kan sige, mellem begge Thingene, hvorledes Kommunitetets Stilling overfor Universitetet skulde være — hvorvidt Kommunitetet skulde bidrage til Universitetets almindelige aarlige Udgifter, eller hvorvidt det ikke skulde gjøre det, og førend man er kommen til Enighed om, hvorledes den retfærdige Dpgjørelse mellem Kommunitetet og Universitetet, som fra min og jeg kan sige fra vor Side i lang Tid har været fordret, skal være, maa det ærede Things Flertal have os undskyldt, at vi ikke kunne, eller som jeg før udtrykte mig, ikke ville gaa ind paa at bruge Kommunitetets Midler udenfor den Grændse, som nu i lang Tid har været fastsat. Naar en saadan Enighed engang er kommen tilveie — og jeg har ganske vist hidtil haft et svagt Haab om, at det vilde kunne lykkes at skaffe den tilveie endnu iaar — saa skal jeg være villig til at tage under al velvillig Overveielse med de Herrer, hvilken Grændse man for Fremtiden maatte kunne sætte for Anvendelsen af Kommunitetets Midler, og om man virkelig kan gaa saavidt, som her er foreslaaet, Noget, som jeg ganske vist paa Forhaand ikke er meget tilbøielig til. Jeg har derfor tilladt mig at forlange delt Afstemning over de Herrer's Underændringsforslag under Nr. 53, idet jeg derved har villet gjøre det muligt for de Herrer at negte mig de 6,000 Kr.,

uden at gjøre Forsøg paa at paatvinge mig dem ad en anden Bei. De Herrer ville vistnok indrømme, at det er et ret billigt Forlangende, som jeg stiller her. Jeg finder mig i, at Pengene blive mig negtede, og jeg beder blot om den Ting, ikke at paatvinge mig dem paa en anden Konto, hvor jeg efter min bedste Overbevisning mener, at de ikke bør staa. — Den ærede Ordførers Udtalelser om Børnehjemmene er jeg ganske enig i. Ogsaa jeg mener, at man er kommen ind paa en Bei, som det ikke er muligt at se Ende paa, hvis man ikke tager anden Haand i Hænde med disse Børnehjem, end man hidtil har gjort; men Vanskeligheden ligger virkelig i, hvorledes man skal bære sig ad. Disse Anstalter kræve nemlig ikke store Udgifter, heller ikke fra Statens Side, saa at man maaste vilde finde, at Indførelsen af en virkelig Kontrol med dem fra Statens Side vilde blive uforholdsmæssig dyr, men jeg indrømmer, at, naar man vedblivende vil yde Bidrag til disse Børnehjem, saa er den eneste forsvarlige Maade, hvorpaa man kan gjøre det, den, at indføre Statskontrol med dem. Deri er jeg fuldkommen enig med den ærede Ordfører. Jeg tror imidlertid, at man kan gaa en anden Bei i Overensstemmelse med, hvad jeg fremsatte ifjor, og hvad jeg atter iaar har udtalt for det ærede Udvalg, nemlig den at sige: Vi gjøre Forsøg med disse Børnehjem, om de kunne blive til Noget ved at understøtte dem i Begyndelsen en vis Tid; men naar de have faaet Understøttelse i 4—5—6 Aar, saa sige vi: Nu faae I Intet mere, nu skulle I staa paa Eders egne Ben. Det vilde være en Maade at komme ud af Forlegenheden paa, som ialtsald vilde være langt nemmere end at gjøre Forsøg paa at indføre en Statskontrol. Jeg maa imidlertid her bemærke ligesom det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, at det er noget haardt mod det Børnehjem, som er kommet sidst med sit Andragende, nemlig iaar, at blive behandlet saa overordentlig forskjelligt fra de mange Børnehjem, som i de foregaaende Aar have faaet Understøttelse; men der er ikke Andet at sige dertil, end at, hvis det ærede Thing ikke vil bevilge Noget, saar man at finde sig deri. Forslaget under Nr. 56 af Udvalget skal jeg ikke indvende Noget imod. Hvad Forslaget under Nr. 57 angaar, kan jeg ogsaa finde mig deri. Jeg har jo